

DOPISY V. K. ŠEMBERY JANU NERUDOVI

1.

Ve Vídni 30/11 69.

Milý příteli!

Třikráte byl jsem již v archivu zemského soudu, kde jsem hned ve středu po svém příchodu objednal ten sakramentský opis – dosud nic. Zítra tam půjdu zase. Tuhlec přikládám nový doklad velkodušnosti šlechetného Tvého strýce.

Buď tak dobrý a odevzdej Dattlovi pakétl, který Ti dá současně s tímto listem Sladkovský. Řekni Dattlovi, že ho prosím, by tu knížtičku odevzdal Tůmovi, až navštíví buď jeho nebo Baráka u Sv. Václava.

Začínám se pomalu uzdravovat. Snad následkem plzenského ve spolku se Sladkovským vypitého. Poznání, že také ve Vídni dobré plzenské, je, jak myslím, jediný výsledek výpravy Sladk. – to už je kletba jungceských podniků.

Já ale jsem rád, že sedím ve Vídni, a přeju si jen, abys ses svezl také sem.

Srdečně Tě pozdravuji.

Tvůj

V. K. Šembera

Milý příteli!

Dnes jsem byl opět v archivu – najisto dostanu opis v pátek, takže jej budeš míti v sobotu v rukou. Dnes mi předložili kodícil k testamentu, ježž jsem s velkou důkladností pročetl, čímž jsem Tobě dva kolky uspořil. Obsahuje pouze tyto tři punkty:

Zrušuji § 21, jelikož dotýčná osoba zemřela.

Ženě Nerudy v Zásmukách připadne legát 300 zl.

Administraci mého domu v Jakobsgasse odevzdávám panu A. Mareschovi.

To je vše. Myslím, že nebude třeba opisu. Škoda kolky sesilovat finance cislajtánské. Učiň tak jak jeden z mých známých, který je tak radikální, že nekouří cigáry, aby tím nepodporoval fiskus.

Právě jsem se dosmál Tvému feuilletonu. Zapomněl jsi dvoje fakta, totiž nabídnouti pohlavků chlapům, kteří pronásledují ctnostné ženy, jichž manželé pak insertně nadají těm nestydatcům (také oprávnění milencové to činí, jako nedávno jeden v divadle proti důstojníku, který se v insertu ptal: Oh Ideal, was für ein überflüssiges Möbel sass an deiner Seite! Načež tento mu radil vyzdvihnouti si adresu v expedici), a za druhé varování před Emilem: Gib acht, dass du bei näherem Umgange mit Emil nicht auch so krank wirst wie ich. Překlad panenská literatura nesnese, zrovna jak se nesmí říci trypristr a syfiliatrin v českých ctnostech, nýbrž naturarzt.

Dnes před měsícem vyšel jsem z kriminálu a ještě nesvedu vypít pět džbánek plzenského. Ne ne, jakživ už nic netrpět za národ, chci říci Juliu Grégu.

Se srdečným pozdravem

Tvůj upřímný

VKŠ

Příteli milý!

Nějakou tu skromnou myšlenku pro mne, co?

Jsi zdrav?

Je tu Tůma a Schnirch z Říma. Dojede za 14 dní do Prahy.

Řekni prosím Sklenářovi, že s těmi lukesinkami nic není. Jsou zde vázáni *ne* gážemi, ale jinak.

Wanzengruber včera propadl ve Vídni náramně.

Pozdravuje Tebe Strampfer co nejvíc.

Já jsem

Tvůj upřímně oddaný

V. K. Šembera

Příteli milý!

Mám Ti psát něco zajímavého, snad veselého? To aby vedl beznohý chromého. Trčím v nejurputnější rozmrzelosti až pod obočí a pochopuju rozmrzelost Tvou nad tím „nynějškem“ z gruntu srdce. Snad Tě povyrazí, když Ti postupuju půl nádeje své na výhru v kreditní loterii, vyšvihnul jsem se až k výši jedné promesy, což za nynějších okolností je již až povážlivý luxus. Reprezentuje to zrovna sumu pěti zlatých. Platíš ještě tuto sumu za fejletón v Nár. l. Musím hledět si vydělat pár promes u Tebe. Srdce mé plno touhy po nějakém řádném vymarši, ale těch peněz není, to je to zlé. A čas by byl tak krásný, moci se teď potloukat někde v Norvežsku nebo ve Švýcarsku.

Za čtrnácte dní tomu bude rok, co jsi po druhé přijel do Vídně, já Tě uvítal s cholerou na dráze. Teď se těším na ten mor s boulemi, co vypukl v Tripolisku. Budeš, Nerudo, hezky vypadat s bou-

lami a také mně budou slušet. Myslíš, že budou černé nebo modravé. Pro tvůj teint by byly modré případnější.

Naše Ada chce Ti psát co den, ale je napořádě nemocna. Především ji zastihl zvláštní případ lähmungu – celá levá strana po křeči srdečním byla bez vlády a chudák nemohla mluvit, neviděla, neslyšela. To trvalo hodinu, až pak zase slovo i vláda tělem se dostavila. Můžeš si představit její zaleknutí. Kdykoli odcházím, myslím, že jí více nenaleznu živoucí.

Že mi moje restaurátérka zmizela, to už víš, udělala bankrot, pumpla si u mě – u mne!! – peníze a zmizela. Můj divadelní anděl kurýruje si bezpochyby nějaký neduh dolnotělní v budínských lázních a s mou hraběnkou je to am. Jsem nyní poustevník a lidožrout.

Z těch všech známých, s kterými jsi se vloni často rval, není nikoho na place. Rozprchli se všichni vpravo vlevo. Od doby krachu přestala ta vnitřní souvislost v hospodě pěstovaná – každý se choulí mrzut do rohu a neví o druhém, a když ho vidí, tak se ho ani nezeptá, kam chodí, aby nemusel slyšet: Příteli, já nechodím nikam, neboť mám doma sedm dětí a nic k jídlu. Boczek na příklad je takový chudák. Má devět dětí a pense 150 zl. měsíčně, žurnalisticky si nevydělává ale pranic.

Strampfer je celý čas v Pešti, včera na skok sem přijel. Starke je jeho vicedirektor a měl rvačku s Stublovou, o níž Tě přiložená brožurka poučí.

Z celého srdce

Tvůj

PS.

Švanda ještě u mne nebyl, ale budu ho fedrovat, toť se rozumí.

Příteli milý!

Jsem celý ztrnulý! To je lumpáctví neslýchané!

Avšak hned napřed: já nedostal žádného listu od mladého Palackého nebo kohos jiného. Ať jen píšou! Čekám!

Že se mi až točí hlava, tak mi skočila do ní krev! Jsou to darebáci!

Já si myslím, není-li věc tak. Poněvadž nemají žádné vhodné látky právě po ruce štourat do mladočechů, snad že si vyberou zase aféru Montagsrevue; ten chlap Skrejšovský nemůže mít okamžik pokoje. Ale co máš Ty při tom co dělat! Přijdou-lina *mne*, tak jim cestu domů divnou ukážu. Že jsi hned všem v podezření*, to jsem poznal z nahodilého slova ondy zde Hellerem prohozeného. Mluvil jsem s ním o těch našich poměrech, a tu mi řekl Heller: „Víte, Vás a Nerudu mají v celé Praze za spolupracovníky.“ (Zeptej se ho jen.) Já se na to smál a pravil: „Milý Helleře, dva lidi jsou v mladočeském táboře, kteří nepřispěli do Montagsrevue ni slovem, a to jsou Neruda a Sladkovský.“ (Zeptej se ho!)

Proč pojednou proti *Tobě*, který přec v poslední době ani nepsal politické fejetóny, tedy jsi nemohl urazit majestát „pražské hlavy“. Že o *Tobě* vědí, že chceš pryč jet, co se tomu divíš, vždyť z toho neděláš tajemství a v Praze se všechno donese, i kdyby nebylo extratajných donášečů, jak oni zajisté mezi námi máme. Ale i ta Montagsrevue, pokud mi nechává ty staré v pokoji, píše samé všeobecné úvahy. Čím více mezi pracemi teď o tom přemýšlím, tím více zdá se mi, že to bude všechno jen hloupá šplechtačka kavárnicko-hospodská. *Tenkrát řekli*, že mají *důkazy*, nu a měli je? I ten telegram nemohli doznat za Tvůj rukopis, jelikož to byl *můj* (víš, ten velce psaný). A tak to bude i tentokráte jen pro hospodský kvač. Já nemohu myslet, že by měli tu drzost vystoupit třeba jen narážkou, nebo to by se na nich muselo zle pomstít.

Ty jsi velmi dobře jednal, že jsi toho Palandu nepustil z ruky. To je rázné a rozumné, hned je popadnout za chřtán. Budou-li

* býti totiž spolučinitelem Mtgsrevue

chtít mít kampaň montagsrevueskou jako tehdy, musejí to vzít z jiného konce nežli u Tebe! To je jim zcela podobné, že by s nárázkami à la cement vyšli tehdy, až Ty tu nebudeš. Prosím Tě, kdož ví, co já za roli budu při tom hrát. Když oni dedukují spojení s policií via Montagsrevue, musím přece *já* být také v tom. Proto ale přece se seberu v sobotu večer a pojedu na týden do hor, ať si tisknou o mně, co chtějí. U Tebe je to jináč, ale Ty můžeš zůstat přece ve spojení, to Ti mohou telegrafovat a proto si nenech zkazit dovolenou a nutné odpočínutí.

Píšu, jak mi myšlenky běží, neboť žene mi to péro v ruce, ba jsem plný ošklivosti a nevole nejhlubší. Rozumí se, že je všechno nyní tajemstvím. Rozumí se také samo sebou, že Tobě stojím ve všem k službám, – jen kdyby ten Palanda chtěl psát! *Ale uvidíš, že nebude psát!* To jsou *bázlivé bestie* – kdo na ně pevně vykročí, toho se leknou a utekou. Nenech se mást a nerozčiluj se – arcit to říkám a jsem sám celý rozčilený. Že pak se těm lidem nehnuší to řemeslo, že necítí ten smrad toho neřádu, v němž se hrabají. Já to nepochopuji, a Ty to nepochopuješ a žádný poctivě myslící člověk to nemůže pochopit. A musejí mít ku podivu silnou důvěru v snášenlivost *své strany* – cožpak mezi nimi samými se nikdo nenalezne, jenž by to cítil, jak bezedně sprostácky se chovají ti první rádcové a řiditelové! To mně nejvíc mate mozek a činí mne nejvíce smutným, jelikož ukazuje ku ukrutné demoralisaci té části, bohužel velké části celého národa.

Ale jen ať přijdou, Nerudo, jen ať přijdou. Já na ně s tou největší sekerou.

Kdybych dostal zítra list od Palandy, tak Ti budu telegrafovat. Piš mi, co jsi dnes zvěděl. Já mám takový vztek, že bych nejraději běžel na Nordbahnhof a jel do Prahy.

Tisknu Ti ruku

Tvůj

VKŠ

Příteli milý!

Nazdar tedy!

A dík za obrázek! Pěkný!

Ve Vídni nestává podniku, jak Ty píšeš. Já byl extra sám na policejní direkci ptát se na Vereinsbureau. I spolky, které se ujímají služek, nemají takové asyly. Stává zde asylu, kde jsou bývalé guvernantky: Wiener Frauenheim, Kanzlei, IX, Höfergasse 1. Statuty spolku mohly by Tobě sloužit co basis. Stává zde spolku, který služkám zdarma místa zprostředkuje: Frauenerwerbeverein IV, Rahlgasse 4, ale asylu nemá.

Do Berlína jsem psal jedné dámě o dáta a statuta, jak dostanu, pošlu.

Pozdravuju Tebe v silvestrovské nervosnosti z celého srdce

Tvůj!